

192

USTAWA

z dnia 31 marca 1938 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Art. 1. Wprowadza się w ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 5, poz. 31), zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 522) i ustawą z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 225) zmiany następujące:

1) w art. 3a pkt b) otrzymuje brzmienie: „osoby zmarłe w czasie pełnienia służby wojskowej lub w ciągu jednego roku po zwolnieniu z wojska, jeżeli śmierć ich nastąpiła wskutek służby wojskowej lub wskutek uszkodzenia zdrowia, pozostającego w związku przyczynowym ze służbą wojskową.”;

2) w art. 6 ust. (1) dodaje się nowe zdanie trzecie w brzmieniu: „Utrzymuje się w mocy orzeczenia inwalidzkich komisji o związku przyczynowym uszkodzenia zdrowia ze służbą wojskową, doznanego przez osoby, wymienione w art. 2 ust. (1) lit. c), w czasie pozostawania ich w niewoli po upływie terminów, określonych pod lit. c) tegoż artykułu.”;

3) w art. 22 ust. (4) wyrazy: „wskutek ułomności fizycznej lub psychicznej, powstałej” zastępuje się wyrazami: „z powodu kalectwa lub trwałej choroby, powstałych”;

4) w art. 24 wyrazy: „na ten czas zawiesza się rentę” zastępuje się wyrazami: „rentę, należną sierocie za okres pobytu w zakładzie, wpłaca właściwa władza skarbowa na rzecz sieroty do jednej z instytucji finansowych, które określi Minister Skarbu.”;

5) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„(1) Inwalida ociemniały (art. 5a) otrzymuje:

a) dodatek na utrzymanie psa przewodnika w wysokości 25 zł miesięcznie, niezależnie od tego, czy psa posiada;

b) psa przewodnika po ukończeniu kursu obchodzenia się z psem; w razie zawinionej utraty psa przewodnika inwalida płaci za niego należność w trybie, określonym przez Ministra Skarbu i nabywa ponownie prawo do utrzymania psa przewodnika.

(2) Inwalida ociemniały, wyszkolony w dostępnym dla siebie zawodzie, otrzymuje narzędzia pracy, potrzebne do wykonywania tego zawodu; ponadto — środki pomocnicze, niezależnie od wyszkolenia lub wykonywania zawodu.”;

6) art. 52a otrzymuje brzmienie:

„Dzieci inwalidów, sieroty po nich oraz sieroty po poległych, zaginionych i zmarłych

w związku przyczynowym ze służbą wojskową, korzystają z ulg, przyznanych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dzieciom funkcjonariuszów państwowych w szkołach wyższych, średnich, ogólnokształcących i zawodowych.”;

7) w art. 59 ust. (1) wyrazy: „zaś na każde 33 pracownic jedną wdowę” zastępuje się wyrazami: „lub jedną wdowę”;

8) w art. 59 po ust. (3) wprowadza się nowy ustęp, jako (4), w brzmieniu:

„Inwalida, zatrudniony na podstawie artykułu niniejszego, może za zgodą publicznej instytucji pośrednictwa pracy zrzec się zatrudnienia na rzecz członka rodziny, będącego na jego utrzymaniu.”;

9) art. 59a otrzymuje brzmienie:

„Pracodawca może wypowiedzieć umowę o pracę, zawartą z inwalidą lub wdową (art. 59), tylko z ważnych przyczyn, a w szczególności:

a) co do pracowników umysłowych tylko z ważnych przyczyn w rozumieniu art. 32, 33, 36 i 37 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323),

b) co do robotników tylko z ważnych powodów lub z winy w rozumieniu art. 13 — 16, 18 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324).”;

10) w art. 60 wyrazy: „przepisu, zawartego w art. 59 lub rozporządzeń, na jego podstawie wydanych” zastępuje się wyrazami: „przepisów, zawartych w art. 59 i 59a lub rozporządzeń, na ich podstawie wydanych.”;

11) w art. 69 wyrazy: „1 czerwca 1919 r.” zastępuje się wyrazami: „15 lipca 1919 r.”;

12) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„(1) Zawiesza się z dniem 31 marca 1934 r. prawo do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z utratą zdolności zarobkowej poniżej 25%, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. c) i e), z wyjątkiem prawa do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów, pobierających dodatek na pielęgnację (art. 14).

(2) Zawieszenie prawa do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów, wymienionych w ust. (1), uchyla się w stosunku do inwalidów, którzy:

a) pełnili służbę ochotniczą w wojsku Rzeczypospolitej Polskiej w czasie wojny

lub w uznanych przez Państwo Polskie wojskowych formacjach polskich przy armiach obcych lub którzy brali udział w walkach orężnych przeciw państwom zaborczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po dniu 1 sierpnia 1914 r., albo którym nadano order wojenny „Virtuti Militari”, bądź Krzyż lub Medal Niepodległości, bądź Krzyż Walecznych; uchylenie to następuje od pierwszego dnia miesiąca po udowodnieniu przez inwalidę wojennego jednej z powyżej wymienionych okoliczności, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 stycznia 1935 r.,

- b) ukończyli 55 rok życia — od pierwszego dnia miesiąca, następującego po osiągnięciu powyższej granicy wieku, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 czerwca 1937 r.,
- c) ukończyli 50 rok życia — od pierwszego dnia miesiąca, następującego po osiągnięciu powyższej granicy wieku, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 lipca 1938 roku.

(3) Obniża się z dniem 1 kwietnia 1934 r. o 10% rentę zasadniczą (art. 12) oraz zaopatrzenie pieniężne pozostałych (art. 19, 22, 25, 32). Postanowienie to nie dotyczy inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. a), b) i d), w ust. (2) lit. a) oraz inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. c) i e) z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą co najmniej 85%.

(4) Obniżenie o 10% renty zasadniczej (art. 12) inwalidów, wymienionych w ust. (2) lit. a), uchyla się od pierwszego dnia miesiąca po udowodnieniu przez inwalidę jednej z okoliczności, określonych w powołanym przepisie, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 stycznia 1935 r.

(5) Obniża się z dniem 1 kwietnia 1936 r. do kwoty 112.50 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych:

- a) w art. 2 ust. (1) lit. a), b) i d),
- b) w art. 2 ust. (1) lit. c) i e) z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą co najmniej 85%,
- c) w ust. (2) lit. a) artykułu niniejszego.

(6) Obniża się z dniem 1 kwietnia 1936 r. do kwoty 100 zł miesięcznie rentę zasadniczą

(art. 12) inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. c) i e), z wyjątkiem osób, wymienionych w ust. (5) lit. b) i c) artykułu niniejszego, jak również do kwoty 90 zł miesięcznie rentę zasadniczą inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (2) lit. a).

(7) Podwyższa się z dniem 1 października 1938 r. do kwoty 118.75 zł, a z dniem 1 października 1939 r. do kwoty 125 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych w ust. (5).

(8) Podwyższa się z dniem 1 października 1938 r. do kwoty 106.25 zł, a z dniem 1 października 1939 r. do kwoty 112.50 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. c) i e), z wyjątkiem osób, wymienionych w ust. (5) lit. b) i c) artykułu niniejszego.

(9) Podwyższa się z dniem 1 października 1938 r. do kwoty 95 zł, a z dniem 1 października 1939 r. do kwoty 100 zł miesięcznie rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. (2) lit. a).

(10) Przepisy art. 17 mają zastosowanie przy obniżaniu i podwyższaniu zaopatrzeń pieniężnych na podstawie artykułu niniejszego.

(11) Upoważnia się Radę Ministrów:

- a) do całkowitego lub częściowego uchylania przepisów ust. (1) i (3),
- b) do podwyższania norm zaopatrzenia pieniężnego przed upływem terminów, przewidzianych w ust. (7), (8) i (9),
- c) do podwyższania na pewien czas, bądź na stałe norm, wynikających z przepisów art. 17 dla miejscowości klasy B i C’.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 31 marca 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*